

پروژه: طراحی نمای کوهک

در معماری سنتی ایران، بهره‌گیری از ناماسازی مجوف با بهره از جزئیات، بافت و خصوصیات مصالح از مهم‌ترین تکنیک‌ها به منظور برخورداری از شرایط مطلوب اقلیمی به شمار می‌رود. در پروژه‌ی کوهک تلاش برای بهره‌گیری از این مهم و بهره‌ی به روز از این ایده، شکل‌دهنده‌ی پیکره‌ی اصلی اثر گردید. در ابتدا پترنی با استفاده از خطوط عمودی در سطح نما و با توجه به جایگیری بازشوها و بالکن‌ها و سپس خطوط افقی به تناسب بازشوها تعریف شد. با توجه به تیپ بودن طبقات و الزام به حفظ وضع موجود و عدم امکان پیشروی، نیازمند القای تنوع و پویایی در ساختار نما بوده‌ایم. ازین رو با هدف ایجاد سایه‌اندازی متنوع در سطح نما بر اساس زاویه تابش خورشید در ساعات مختلف روز و با استفاده از لغزش مدول‌ها به صورت ریتمیک و تحت تاثیر الگوی فولد از حالت فشرده در قسمت شرقی تا حالت مسطح در قسمت غربی تغییر شکل یافته‌اند. مدول‌های استرچ‌متال در قسمت دست‌انداز پنجره‌های وسیع سالن به منظور تامین امنیت و همین‌طور در قسمت بالکن برای ایجاد محصوریت و در عین حال حفظ دید و ارتباط با فضای آزاد پیش‌بینی شده است. اجرای نما به صورت خشک و با استفاده از متریال سنگ کریستال اسکرچ شده در ترکیب با استرچ‌متال برای ایجاد شفافیت لازم در بخشی از مدول‌های ایجاد شده ساختار بنا را شکل می‌دهند و می‌تواند پاسخگویی مناسبی از حیث زیباشناختی و نیز اقلیمی به صورت توأمان ارائه نماید.

